

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΙΑΡΤΗΕΙΑ ΤΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΙ
ΤΩΝ
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΩ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

ΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ

(Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος κατὰ Περσικὴν καὶ Κορινθίαν)

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

Ἐπιστολαί, συνδρομαὶ καὶ ἐπιταγαί

ἀπευθύνονται ἰ. ΠΡΟΕΔΡΙΚΩΣ ΤΩ ΔΙΕΥΘΥΝΤῃ

ΕΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Καὶ παρέστησεν αὐτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα
διδανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. (Πράξ. Α'. 3).

ΝΑΣΤΑΣΙΣ

πιστώμεν ὅτι καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν
ἐκ τῆς δουλείας καὶ κακοδαιμο-
νεύσεως ὀψιόμεθα.

ΠΑΣΧΑΙΝΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟ ΑΙΜΑ

ἡμῶν τοῦ Θεοῦ ἀνίσταται· οἱ ἄνθρωποι τῶν
ἡμερῶν ἐκείνων. Αἱ ἀνάστασις, ἀναστάντων τῶν
πᾶσιν ἡμερῶν, ἡμῶν τῶν πᾶσιν αἵμα, βυθίζου-
σιν τὴν μακαρίαν εἰς τοσοῦτος λαοῦς. Ἀν ἡτο-
ν νὰ συγκεντρωθῇ τὸ αἷμα πού ζύνεται σή-
μι, ποῖος ποταμὸς θὰ ἐκρηματίζετο, ποταμὸς
ὅς θὰ εἶδεν ὅτιν φρικαστικὴν, καὶ θὰ ἐφαί-
ναι πόλεις κατέρυθον, ὡς νὰ διήλθον ἐ-
κ τῶν ὁρίων τῆς καταστροφῆς! Πόσα βλέ-
ματα προβάτων κλείονται πενήτων καὶ
σπύματα συστρέφονται ἀγωνιῶντες!

Η ΕΓΕΡΕΙΣ

κατὰ τὸ μαρτυρίον, ἡ ἀγαλλίασις τῶν Σαυ-
ρακλουθῶν ἡ Ἀνάστασις τῶν Πυλῶν δι-
καίει ὁ Θεός. Οἱ βαρεῖς ἦλοι τῆς καθήλω-
σιν αἱμα, ἀντί τῆς ἀνάστασις, ὁ Σαυρὸς λαβάρων
ἡ ἀνάστασις στέφανος ἀκτινῶν δόξης, ἡ
τοῦ μνημείου βάθρον ἀποθνήσκου.

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

Σύμβολον τῆς Ἀναστάσεως· τὸ φίλημα.
Τὰ χεῖρα τὰ ὅποια χθὲς ἐφίλειον προσευχὰς
μετανόιας, σήμερον πλαταγίζου τὴν χαρὰν. Ἡ
ἀγάπη περὶ τῆς εἰς ὅλους τὰς καρδίας. Ἡ Ἀ-
νάστασις τοῦ Σωτῆρος εἶναι ἐλπίδα, ἀνακουφί-
ζει, ὑποσχεταί. Τὸ φίλημα εἶναι ὁ ἀρραβὼν νέας
ζωῆς. Ζωὴς ἡ ὅποια ἐν ἑαυτῇ ποτε τὸ κοινὸν
μὴ τὴν ἀλλοτρίτητα τῆς γήινης ζωῆς· ἡ ὅποια δὲν
συγκρατεῖται διὰ τῆς ὕλης, δὲν διευθύνεται ὑπὸ
τοῦ ἐγωϊσμοῦ. Ἀλλ' εἶναι ζωὴ πνευματικὴ, ἀ-
λόγος, καὶ διὰ τοῦτο ἀθάνατος. Τὸ φίλημα εἶναι ἡ
λήθη τῆς ὕλης, εἶναι ἡ ἀρατὴ ἐνσάρκωσης τῆς
ἀγάπης. Μὴ ἐν φίλημα ἐκποδῆται ὁ Χριστός. Τὸ
φίλημα τοῦ Ἰουδα εἶναι ὁ συμβατικὸς θάνατος. Τὸ
φίλημα τῆς Ἀναστάσεως εἶναι ἡ ψυχικὴ ζωὴ. Ἀς
ἀντηχήσῃ σήμερον ἐν τέρματι φίλημα! Εἶναι ὁ

μόνος ὅπως ὁ ὅποιος εἶναι δυνατόν νὰ φθάσῃ ἀπὸ
τῆς γῆς μέχρι τοῦ Οὐρανοῦ.

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

(Διευθυντὴς τῆς «Παναθηναϊκῆς»)

ΝΕΟΝ ΝΟΤΙΟΣΛΑΒΥΤ'ΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

(Τοῦ ἐν Παρίσιος συνεργάτου μας)

Ἀπὸ τῆς προσαρτησέως τῆς Βοσνίας
καὶ Ἑρζεγοβίνης εἰς τὸ Αὐστρουγγ-
ρικὸν κράτος, ἡ τρωθεῖσα σλαβικὴ φι-
λοτιμία εὗρεν ἄλλως ν' ἀναπτέρωσθαι
τὰς ἐλπίδας τῆς. Ὡς γνωστὸν εἰς τὴν
δικρατον Αὐστρουγγρικήν ὑπάρχουν
πολλοὶ Σλαβοὶ ἐξ ὧν 3 περίπου ἑκα-
τομμύρια εὐρίσκονται εἰς τὴν νοτιο-
σλαβικὴν οἰκογένειαν τὴν περιλαμβα-
νομένην εἰς τὸ Οὐγγρικὸν Βασίλειον.
Τὰ 3 ταῦτα ἑκατομμύρια τῶν νοτιο-
σλαβῶν εἰνε οἱ Κροάται καὶ οἱ Σέρβοι
τῆς Οὐγγαρίας.

Εἰς τούτους ἔρχονται ἤδη νὰ προ-
στεθῶν ἐν ἐθνικῇ συναρπῇ οἱ Βό-
σνιοι καὶ Ἑρζεγοβῖνοι, Σέρβοι ὄντες
καὶ αὐτοί. Οὗτοι τῆς αὐτῆς φυλῆς μετὰ
τῶν πρώτων ὄντες, δὲν χωρίζονται
ἐμὴ μόνον διὰ τῆς θρησκείας, ἐκείνων
δυντῶν καθολικῶν καὶ τῶν Σέρβων ὡς
γνωστὸν ὀρθοδόξων· ἐπίσης δὲ χωρί-
ζονται καὶ διὰ τῶν στοιχείων τῆς γρα-
φῆς τῶν καθολικῶν ἀκολουθούτων τὸ
λατινισμόρον ἀλφάβητον, ἐνὼ τῶν ὀρ-
θοδόξων τὸ Ἑλληνικὴς καταγωγῆς
σλαβικὸν ἀλφάβητον.

Ἀλλὰ αἱ διαφοραὶ αὗται διὰ τὸν
αἰῶνα σήμερον τῆς ἐθνικῆς ἐξελίξεως
πάντως παραβλέπονται καὶ εὐθὺς ὡς
τοῖς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία τῆς ἐπὶ τούτῳ
τελειωτικῆς ἡδὴ συγκεντρώσεως ἐσκέ-
φθησαν νὰ κερδίσουν ἐκ τῆς δυστυχίας
τῶν καὶ ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν νὰ
ἐκμεταλλευθῶν τὰ πράγματα.

Συγκεντρωμένοι οὕτως οἱ νοτιοσλαβοὶ
τῆς Αὐστρουγγαρίας δύναται ν' ἀπο-
τελέσουν ἐν κράτος ἰδιαιτέρον, τὸ ὁ-

ποῖον ὡς τρίτος τροχὸς τοῦ ἀχρὶ τοῦδε
διτρήσου ἀμαξίου τοῦ αὐτοκράτορος
Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ν' ἀποτελέσουν
ὑπὸ τὸ ὄνομα Κροατία, μετὰ τῶν ἄλ-
λων ὑπαρχόντων ἤδη, Αὐστρίας καὶ
Οὐγγαρίας, τὴν ΤΡΙΚΡΑΤΟΝ εἰς τὸ
ἔξῃς Αὐστριακὴν συμπολιτείαν, κηρυτ-
τομένου καὶ τοῦ Φραγκίσκου κατ' ἀ-
νάγκην βασιλείας καὶ τῆς Κροατίας,
ὁμοῦ μὲ τὸ βασιλεῦς τῆς Οὐγγαρίας
καὶ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας ὅπως
εἶνε σήμερον.

Τούτο εἶνε ἡ δικαὴ ἐπιθυμία σή-
μερον τοῦ Σλαβικοῦ κόσμου, καὶ ὑπό-
δειξιν ἀναμφιβόλως τοῦ καὶ ὡς ὁδηγοῦ
χρησιμεύοντος εἰς πᾶσαν σλαβικὴν κί-
νησιν βορείου μεγαλήθρου καὶ δὲν ὅ' ἀρ-
γῆσουν νὰ ὑποβάλλουν καὶ ἐπισήμως
ὅπου πρέπει τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ταύτην,
ἂν καὶ γνωρίζουν τὰς μεγάλας ἀντιδρά-
σεις ἃς τινὰς θὰ ἔχουν, τὴν ὑπὸ τῆς
Αὐστριακῆς τε καὶ Γερμανικῆς καὶ τῆς
Οὐγγρικῆς, ὡς Μαγυαρικῆς, πολιτικῆς
δύσας καὶ ὑπὸ τῆς γενικῆς πολιτικῆς
καὶ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης.

Οὕτως κυρορουμένην ἀκόμη τὴν
ιδέαν ταύτην περιορίζονται σήμερον νὰ
ὑποβάλλουν εἰς τὴν δημοσιότητα διὰ
διαλέξεων. Μία τούτων ὑπὸ τοῦ Γαλ-
λο-Σλαβικοῦ συνδέσμου ἐγένετο εἰς
μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς νομικῆς μα-
σχολῆς τοῦ Παρισινοῦ Πανεπιστημίου,
διὰ τοῦ Κροάτου καθηγητοῦ ἐν τῷ Πα-
νεπιστημίῳ τῆς γαλλικῆς πόλεως
Dizon κ. Στοῦρμ, σήμερον τῇ 3/16
Ἀπριλίου, ὥρα 5 ἑσπερινῇ.

Δὲν διστάζω νὰ πιστεύσω ὅτι διὰ
τοῦ χρόνου τὴν ἀνάγκην, τῆς μὴ γενι-
κῆς σλαβικῆς ἐξεγέρσεως κατὰ τῆς μο-
νοκεράλου δικρατίας, φιλοτιμῶν ποιού-
μενα οἷτε Γερμανοὶ καὶ Μαγυαροὶ, θ'
ἀναγκασθῶν νὰ δεχθῶν ὡς ἴσους συγ-
καθόδους εἰς τὴν μουσεικὴν καὶ ἄλ-
λόκοτον τράπεζαν τῶν, ἥτις σήμερον
καλεῖται Αὐστρουγγρία, καὶ τοὺς
Σλαβούς, ὁπότε θὰ γεννηθῇ ἡ Αὐ-
στρουγγροκρατία μὲν δι' ὅλους τοὺς
ἀλλους, ἡ Κροατία δὲ κράτος νοτιο-
σλαβικὸν ἰσχυρὸν εἰς τὰ πρόθυρα καὶ
τὰ νῶτα τῶν Βαλκανίων δι' ἡμᾶς, δι'
ὅπερ καὶ ἐνδιαφερόμεθα.

Ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν πραγμάτων ὡς
φυσικῶς ἐρχομένη προχωροῦμεν ἐπὶ
πλέον, μαυτεύοντες εὐνοήτως τὰ σχε-
διαζόμενα ὑπὸ τῶν τεκταινομένων.

Ἡ Σερβία τῆς σήμερον, καὶ τὸ Μαυ-
ροβούνιον, ἀποτελοῦνται ἀπὸ κατοί-
κους τῆς αὐτῆς ἐθνικότητος. Ὅλοι Σέρ-
βοι, νοτιοσλαβοὶ πέρα-πέρα. Τί θὰ τοὺς
ἐμποδίσῃ αὐτοὺς, ἀναγνωρίζομένους σή-
μερον, ὡς κράτος τῆς Κροατίας, ν' ἀ-
νακηρύξουν τὴν ἑνωσιν καὶ τὰ τρία
ταῦτα, παραλαμβάνοντες μετ' αὐτῶν
καὶ ὁ, τὴν ἀκόμη ἀπομένει εἰς τὴν Τουρ-
κίαν ἐκ τοῦ Σερβικοῦ πληθυσμοῦ, τὸ
Νοβιπαζάρ δηλαδὴ καὶ τὸ Κοσσυπο-
πέδιον, ὅπερ αὐτοὶ ἀσμένως καλοῦν
Παλαιὰν Σερβίαν, τί θὰ τοὺς ἐμποδίσῃ
λέγομεν νὰ πράξωσι τοῦτο καὶ οὕτω νὰ
εὐρεθῶμεν μετ' ὀλίγον πρὸ ἡνωμένου
ἰσχυροῦ νοτιοσλαβικοῦ (σερβικοῦ δὲ ἑ-
στί, ἀνευ τῆς Βουλγαρίας) κράτους,
εἴτε ὡς συμπολιτευομένου αὐριον μετὰ
τῆς Αὐστρουγγρίας, εἴτε καὶ ἀπο-
σχιζόμενου κατ' ὅλην κλίμακα μεθ' αὐτοῦ
ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀποτελοῦτος ὅλος ἰ-
διαίτερον κράτος;

Διὰ τὰ σλαβικὰ ὄνειρα ἡ Βουλγα-
ρία, ἡ μεγάλη Βουλγαρία, ἔχει ἤδη
χαράξει τὰ ὅριά της· Εἶνε τὸ Αἰγαῖον
μας πρὸς νότον, αἱ Ἀλβανικαὶ ἀκρό-
ρειαι πρὸς δυσμὰς καὶ τὰ πρόθυρα τῆς
Κωνσταντινουπόλεως, ἂν μὴ καὶ αὕτη
αὕτη μετὰ τινος δεκαετηρίδας πρὸς Ἀ-
νατολάς. Εἶνε λοιπὸν κεχραγμένον τὸ
Ἀνατολικὸν νοτιοσλαβικὸν κράτος
εἰς βίρας τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡδὴ χαράσσον καὶ τὸ Αὐτικὸν νο-
τιοσλαβικὸν κράτος.

Πιθανὸς τὸ δεύτερον τοῦτο προῶρι-
σται νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ἐμπάνειν του
πολὺ πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν βουλ-
γαρικῶν ὁνείρων, μάλιστα δὲ ταῦτα
κατὰ πιθανότητα μεγαλειτέραν ἀκόμη,
στηρίζομένην εἰς τὴν φυσικὴν, ἐκ τῆς
αὐτοσυνητηρήσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ προ-
ελευσόμενον ἀντίθετον, νὰ μὴ ἐπιτύ-
χουν ὅπως αὐτοὶ τὰ φαντάζονται· τὸ
πολὺ-πολὺ δύναται νὰ κατέλθουν εἰς
σημεῖα τινὰ ἐν Μακεδονίᾳ, πρὸ παντὸς
ἑστω καὶ μέχρι τοῦ κέντρου. Λοιπὸν

πιθανὸς τὸ δεύτερον τοῦτο νοτιοσλαβι-
κὸν κράτος, τὸ δυτικόν, τὸ Σερβοκροα-
τικὸν δηλαδὴ τὸ σήμερον κυρορουμέ-
νον, θὰ τεθῇ ἐν οὐκ ἀπομακρυσμένῳ
προσχεῖ μέλλοντι.

Οὕτω γεννᾶται τὸ ἐρώτημα διὰ τὸν
Ἑλληνισμόν·

—Θὰ περιορισθῇ ἄρα γε τὸ στοι-
χεῖον τοῦτο, συνενοούμενον, εἰς τὰ ἤδη
κατεχόμενα πεδία του, καὶ θ' ἀρκεσθῇ
νὰ τρέπηται εἰς τὴν πρὸς φυσικὴν πο-
ρεῖαν του διὰ τὰ εὐρὴ θαλάσσιαν διέξο-
δον—εἶνε τοῦτο ἡ αἰωνία τροπὴ τῆς
πορείας τῶν φυλῶν—ἥτις εἶνε ἡ βορεία
Ἀδριατικὴ, ἡ μὴ ἀρκεσκομένη εἰς τὰς
ὅχι τῶσον ἐπαγωγὰς ἀκτῆς τῆς θὰ ἐπι-
θυμήσῃ καὶ τὸ δυτικὸν τοῦτο νοτιο-
σλαβικὸν στοιχεῖον νὰ τραπῇ ἐπὶ τὰ
ἡμέτερα; Μήπως ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐ-
πιδιώκει ἡ Αὐστρία σήμερον, τὴν Θεο-
σλαβικὴν δηλαδὴ ἐπιδιώξῃ ἐναργέστε-
ρον αὐριον ἢ Σερβοκροατικὴ ἑνωσις;

Τότε οὐκ καὶ ἄλλοιμονον καὶ δυσ-
τυχία εἰς ἡμᾶς!

Ὅθεν προσοχῇ, οἱ δι' ἀπεμπολήσεως
μητροπόλεων καὶ ἄλλων δικαίων εἰς τὰ
βόρεια τῆς Μακεδονίας προσπαθοῦντες
νὰ κολακεύσῃ τοὺς ὀφίλους τῆς σή-
μερον. Αὐτοὶ εἶνε οἱ τῆς αὐριον ἐχ-
θροί· δεινοὶ ἐπίσης ὅπως καὶ οἱ σήμε-
ρον φαινόμενοι, οἱ ὅποιοι χθὲς μόλις
δὲν ἦσαν αἰσθητοὶ κἄν.

Φοβηθῶμεν τοὺς Σλαβούς καὶ ὅταν
κακοδαιμονοῦσι!

Παρίσιος

ΑΣΤΕΡΙΟΣ

Η ΜΕΤΑΛΗ ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Καὶ πάλιν πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα στρέφει
σήμερον ὁλόκληρος ὁ Χριστιανικὸς κόσμος τὰ
βλέμματα αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἐκεῖ προσήλ-
τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἐκεῖ μεταφέρει
τὰς σκέψεις του, τὰς ιδέας του, τὴν φαντα-
σίαν του. Καὶ δέχεται σήμερον ὁ πᾶνσεπτος
κόσμος τῆς Ἀναστάσεως, ἔθνη καὶ λαοὺς ἐξ
ὅλων τῆς γῆς τῶν μερῶν, εἰσερχομένους ἵνα
προσκυνήσωσι τὸν Ἅγιον Τάφον καὶ νὰ ἱ-
δῶσι τὰ ὑπερέλαμπρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ
Σωτῆρος θεύματα, καὶ νὰ φωτισθῶσιν ἐκ
τοῦ ἁγίου καὶ ἀνεσπέρου φωτός τοῦ ὁποῖον
θαυματουργικῶς κατήγαγεν ἀπὸ τῆς χθε-
σινῆς νυκτὸς σήμερον τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἀλλ' ὅπως τῆς ἡ Πύλη δι' ἣς εἰσερχο-
νται εἰς τὸ Ἱνάνχιον μνημεῖον τὰ εἰς Ἱερο-
σόλυμα εἰσερχόμενα πλήθη καὶ ὅποιοι λαοὶ
προσποιοῦσι τὰ πολυτιμα τοῦ Κυρίου κειμή-
λια ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ κλίμακα τοῦ Σωτῆρος
Οὐρανοῦ; Ταῦτα ἐρχόμενα νὰ παρουσιάζωμεν
σήμερον εἰς τοὺς εὐλαβεῖς ἡμῶν ἀναγνώστες,
ἀξιοθνήσκοντες νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὰ ἅγια μέρη
καὶ νὰ ἰδῶμεν ἰδίως ὁμῶς ὁμῶς τε καὶ
ψυχικῶς ταῦτα.

«Εἰς τὸν κόπον λοιπὸν τῆς Ἀναστάσεως
εἰσερχομένη τὴν σήμερον διὰ μᾶλλον μόνον πύ-
λης, ἢ συνήθως ὀνομαζομένην Ἀγίαν Πόρ-
ταν. Ἡ πύλη αὕτη ἔγινεκα ὕψος ὑπὲρ τὰ 5
μέτρα καὶ πλάτος 3 1/2 περίπου, εἶνε κατε-
σκευασμένη ἐκ ὕψλων φηγοῦ καὶ κυπαρίσσου.
Ἐσωθεν καλύπτεται διὰ πλάκων σιδηρῶν
καὶ ἔξωθεν διὰ ὕψλων καρινῶν εὐκρυμστῶς
συννηωμένων. Τὰ δύο ῥόπτρα αὐτῆς εἰσι
σιδηρὰ καὶ ἄρκασι, φέρονται ἑκάστη ἐκ
μίας ἐπιγραφῆς ἀραβικῶν καὶ τὸ μὲν δεξιὸν
ῥόπτρον ἔχει τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν ἀραβικῶν
τὸν πύλιν σου Προσκυνεῖται· εἰσελθε
εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν πολ-
ύφωτον οὐρανόν... ἡ ἡτῆρ ἐκκλη-
σιῶν» τὸ δὲ ἀριστερὸν φέρει τὴν ἐξῆς ἐπι-
γραφὴν εἰσελθετε ὡς ἐξένοι εἰς τὰς αὐλὰς
τοῦ Κυρίου, εἰς τὸν τῶφον τῆς ζωῆς,
ὅπου σκηνοῖ ἡ χάρις καὶ ἐπιπολάζει τὸ
εὐλογημένον φῶς. Περὶ τὴν ἁγίαν Πόρ-
ταν πρὸς ἀνατολὰς ὑπάρχει καὶ ἑτέρα πύλη
πεπραγμένη. Ἀμφοτέραι δὲ αἱ πύλαι ἦτε
ἀνοικτὴ καὶ ἡ πεπραγμένη, ἔχουσιν ἐξ ἄμ-
φοτέρων τῶν μερῶν κίονας ἑνδεκά ἐκ μαρμα-
ρου λευκοῦ καὶ πράσινου καὶ μὲ κιονόκρανα
Κορινθιακοῦ ρυθμοῦ ἐντέχνως γεγλυμένα.
Εἰς ἐκ τῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ (τῇ εἰσερχο-
μένῳ) τῆς ἀνοικτῆς πύλης κίωνων εἰναι ἐπι-
σμεῖνος πρὸς τὰ κάτω μέρη, περὶ ὧν δὲ
τις φέρει εἰς τὰ στήματα τοῦ ὅχλου Ἀρ-
μενίων τε καὶ Ὀρθοδόξων (παρ' ἑκατέρωθ
μὲν κατ' ἰδίαν ἐκδοσιν), ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ
ἡ ἐξέλιθ ἔκειθεν τὸ ἅγιον Φῶς. Καὶ ὁ μὲν
ὅχλος τῶν Ὀρθοδόξων λέγει ὅτι ἐξῆλθεν ἵνα
μεταδοῇ τοῖς Ὀρθοδόξοις, ὅτι ἐν ἑταῖ 1549
ἐκβλήθη εὐθείας ἀπὸ τοῦ ναοῦ ὑπὸ τῶν
Ἀρμενίων δωροδοκησάντων ἐπὶ τούτῳ τοῖς
κρατοῦντας προεδρῶν ἐν τῇ αὐτῇ τὴν δι-
κονίᾳ τοῦ ἁγίου Φωτός ἐκ. οἱ δὲ Ἀρμενιοὶ
λέγουσιν ὅτι περὶ τῆς Προσκυνεῖται μὴ ἔχον-
τες νὰ πληρώσωσι τὸ σύνθημα δόξα μὲν ἐρεῖ-

ναν ἔξω τοῦ ναοῦ καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἅγιον
Φῶς ἐπεφάνη καὶ εἰς αὐτοὺς.
Ἐπὶ τοῦ ἀναφύτου τῆς ἀγίας Πόρτας εἰς
γεγλυμμένα ἐντέχνως ἡ ἑρμηνεία τοῦ Λαζάρου,
ὁ Βασιλεὺς, ὁ ἱερεὺς Νικητὴρ καὶ ὁ μου-
σικός Δαβίδ. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀναφύτου τῆς
περὶ τὴν πόλιν εἰς γεγλυμμένα ἐμβλή-
ματα τινὰ κομωτάτης κατασκευῆς, κατὰ
τὴν δὲ τοῦτο ἦν ἄλλοτε κατασκευασμένη
διὰ μουσίου χρυσοῦ ἡ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου,
τῆς ἀναφερομένης ἐν τῇ βίῳ Μαρίας τῆς
Αἰγυπτίας. Τῆς εἰκόνος ταύτης ἐκείνη
σημεῖα μέχρι τοῦ 1801, ἀλλ' ἔκτοτε κατ'
ἑτος ἀποσπῶνται οἱ Προσκυνηταὶ ἐξ αὐτῆς
χρῆνι εὐλαβείας ψήφια, ἔξληξαν αὐτὴν
τὴν εἰκὼν δι' ἡμέρας κενὰς, σωζόν-
τες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀγίων ἡ εὐλαβεία
τῶν προσκυνητῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκρίβωσῃ.

Ἡ ἀγία Πόρτα εἶναι κεκλιμένη, ἥς τὰς
κλίσεις κατέχουσιν θυρωροὶ Μωαμεθανοὶ ἡ μὲλ-
λοὶ οἰκογενεῖαι τῆς Μωαμεθανικῆς, λαβοῦσα
τὸ προνομίον τοῦτο παρὰ τὸν κατακτητὴν
τῆς Ἱερουσαλὴμ Ὁσμανεὶς δ' ἔθνος τι ἐκ τῶν
ἐν τῇ Ναφ μετοχῇ ἔχοντων θέλει ἡ διὰ
τῆς πόλεως τοῦ ἡ' ἄλλους λόγους ν'
ἀποδοῦναι μνημεῖον τοῦτο τοῖς θυρωροῖς
καὶ ἀποδοῦναι οὕτως ἐρχονται καὶ ἀνοίξαντες
αὐτὴν φυλάττουσιν ἐκεῖ μέχρι τέλους τῶν
τελετῶν, μετὰ δὲ ταῦτα κλείουσιν αὐτὴν
ἀναχωροῦσιν. Καὶ εἰς μὲν τὰς μεγάλας τῶν
ἡνδῶν τελετὰς καὶ κατὰ τὴν εἰσοδὸν ἐπισή-
μον ἐξόνων ἀνοίγονται καὶ αἱ δύο πύλαι,
ὅποτε τὸ ἀνοιγμα λέγεται μέγα, κατὰ δὲ
τὰς λοιπὰς παραστάσεις ἀνοίγεται μόνον ἡ
μία πύλη, ὅποτε τὸ ἀνοιγμα λέγεται μικ-
ρόν. Οἱ θυρωροὶ οὐδενὶ ἄλλῳ ὑπακούουσιν
εἰμὴ τοῖς ἀρχηγοῖς τῶν ῥηθέντων ἡνδῶν.

Ἄλλ' ὅποια εἶνε τὰ ἡνδῶν ταῦτα; καὶ εἰς
ὅποια τοῦ ναοῦ μέρη ἱερούργουσιν; Πρέπει
δὲ γνωστῇ ὅτι τὰ ἀγία προσκυνητὰ εἰς
ὀλίγα μόνον ἔθνη κτητορικῶς ἀνήκουσι,
καὶ δὴ τῇ Ἑλληνικῇ, ὅπου πρῶτον ἐνεκα-
θιδρύνει αὐτὴ καὶ ἐκείνη μετελαμπάδευσε
τὸ ἅγιον τῆς Χριστιανικῆς φῶς εἰς ὅλον
τὸν κόσμον. Μετὰ τοῦς Ἑλλήνας, ἐν τῷ
τῶν ὁποίων περιλαμβανόμενοι καὶ οἱ Ἀραβό-
φωνοι, ἐρχονται οἱ Λατίνων ὅλων τῶν φυ-
λῶν, ἔπειτα οἱ Ἀρμένιοι, ἔπειτα οἱ Κοπταὶ
καὶ τέλος οἱ Σύροι. Πάντες ἱερούργοισιν ἐπὶ
τῶν ἑξῆς μερῶν.

— Οἱ Ἑλλήνες ἱερούργοισιν —

- Α'. Ἐπὶ τοῦ Παναγίου Μνημείου.
- Β'. Ἐπὶ τοῦ ἁγίου Λίθου.
- Γ'. Ἐν τῇ Καθολικῇ.
- Δ'. Ἐπὶ τοῦ ἁγίου Γολγοθᾶ.
- Ε'. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τοῦ Ἀδὰμ.
- Σ'. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τοῦ Ἀκανθίνου Στεφάνου.
- Ζ'. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τοῦ Α. Λογγίνου.
- Η'. Ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ Χριστοῦ.
- Θ'. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τῶν Κλαπῶν.

— Οἱ Λατίνους —

- Α'. Ἐν τῇ Παναγίᾳ Μνημείῳ.
- Β'. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Κου-
βουκλίου τετρακτῆς τοῦ ἔτους, μὴν τὴν κατ'
αὐτοῦς μεγάλῃ Πέμπτῃ, τὴν Κυριακὴν
τοῦ Πάσχα, καὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ Corpus
domini.
- Γ'. Ἐπὶ τῶν δύο ἀλταριῶν τοῦ παρεκ-
κλησίου τῶν.
- Δ'. Ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ Α. Γολγοθᾶ ἐξιδι-
ασμένη αὐτοῖς μέρει.
- Ε'. Ἐν τῇ σπηλαίᾳ τῆς εὐρέσεως τοῦ
τιμίου Σταυροῦ.
- Σ'. Ἐν τῇ ἐμῇ μου ἄπτον.

— Οἱ Ἀρμένιοι —

- Α'. Ἐπὶ τοῦ Παναγίου Μνημείου.
- Β'. Ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν παρεκκλησίᾳ τοῦ
Σουλ Ἀρτίν.
- Γ'. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τοῦ παρεκ-
κλησίου τῆς Ἀσφατζαζίν.
- Δ'. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τῶν Σύρων, ὅπου
οἱ τῶν ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας.
- Ε'. Ἐν τῇ «Διμεριστῶν».
- Σ'. Ἐν τῇ ναφ τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου
Σταυροῦ.
- Ζ'. Ἐν τῇ μετὰ τῶν πιστῶν θυσιᾶσθ-
ρη τῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου.

— Οἱ Κοπταὶ —

- Α'. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τῶν ἁγίων Κου-
βουκλίου παρεκκλησίᾳ αὐτῶν. — Οἱ Σύ-
ροι. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τοῦ ἀπὸ Ἀριμα-
θαίας Ἰωσήφ.

Τὰ κτητορικὰ ὅμοις δικαίωματα, τὰ δι-
αφορετὰ ἡνδῶν δὲν ἐμπιστευοῦνται ἀλλή-
λοις, καθότι καὶ ἡ ἐλαχίστη χρῆσις οὐνοῦ-
πιτε ἐκ τῶν ἐρρημένων μερῶν μὴ γενομένη
κατὰ τὰς νόμους ἰθιμοτυπίας παρέχει δι-
καιώματα, τὰ ὅποια διεκδικοῦνται πρὸς
ὑπερῶς ἐκ τῶν νόμων ἰθιμοτυπίας παρέχει δι-
καιώματα, τὰ ὅποια διεκδικοῦνται πρὸς
ὑπερῶς ἐκ τῶν νόμων ἰθιμοτυπίας παρέχει δι-
καιώματα.

Ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων εἰσὶν ὁ Σκουφύλας
καὶ ὁ Παρκακουφύλας, τρεῖς Ἐρμηριοὶ, δύο
Ἱεροδίακοι, τρεῖς Κανδηλαπταί, τρεῖς Πα-
ρακονδηλαπταί, εἰς Οἰκονόμοις, εἰς Τραπεζα-
ρῆς, εἰς Κελλάρη, εἰς Θυρωροί, καὶ ἄλλοι 5
ὑπηρεταί, τὸ ὅλον 22.

Ἐκ τῶν Λατίνων εἰσὶν ἡ Γουόμινος, οἱ Ἐ-
ρμηριοί, ὁ Σκουφύλας, ὁ Κανδηλαπτής, ὁ
Ὁργανιστής, ὁ Τραπεζάρης, τὸ ὅλον 11.

Ἐκ τῶν Ἀρμενίων ὁ ἡ Γουόμινος, δύο
Ἐρμηριοί, εἰς Διάκονος, δύο Κανδηλαπταί,
εἰς Τραπεζάρης καὶ τινες ὑπηρεταί, τὸ ὅλον
εἰς 10.

Κόπται τῶν εἰς μόνον Διάκονος, ὁ
αὐτοῦς καὶ Κανδηλαπτής.

Ὡστε ἄπαντες οἱ ἐν τῇ Ναφ ἐγκλείσται
εἰς περίπου 44.

ἡμέρας τε καὶ νυκτός, αἵτινες τοποθετοῦνται
ὡς ἑξῆς εἰς τὰ διαφορετὰ μέρη τοῦ ναοῦ.
Α'. Ἐπὶ τοῦ οἴου μνημείου 43
Β'. Ἐπὶ τοῦ ἁγίου Λίθου 15
Γ'. Ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἁγίου
Κουβουκλίου 3
Δ'. Κατὰ τὰ πλάγια τοῦ ἁγίου
Κουβουκλίου (4 ἡμέραι καὶ 2
τῶν Ἀρμενίων)
Ε'. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τῶν Κοπτῶν 1
Σ'. ὑπὸ τὴν βασιλικὴν καμάραν 7
Ζ'. Ἐν τῇ Καθολικῇ 7
Η'. Ἐν τῇ Γολγοθᾷ ἡμέραι 15
Θ'. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τοῦ Ἀδὰμ 10
Ι'. Ἐν τῇ Ἀποκαθλώσει 2
ΙΑ'. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ καὶ τῇ
προσκυνηματὶ τῶν Ἀρμενίων 8
ΙΒ'. Ἐν τοῖς τάφοις Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ
Ἀριμαθαίας 2
ΙΓ'. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τῶν Λα-
τίνων 1
ΙΔ'. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τῶν Λα-
τίνων 5
ΙΕ'. Ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ Χριστοῦ
καὶ ἐν ταῖς Κλαπῆς 4
ΙΣ'. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τοῦ Α.
Λογγίνου 1
ΙΖ'. Ἐν τῇ «Διμεριστῶν» 1
ΙΗ'. Ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τῆς εὐρέ-
σεως 3
ΙΘ'. Ἐν τῇ σπηλαίᾳ τῆς εὐρέσεως 4
Κ'. Ἐν τῇ Ἀκανθίνῳ Στεφάνῳ 1

Τὸ ὅλον 145

Ἐν ταῦταις προστίθενται	
Κατὰ τὰς καθημερινὰς μὴν	20
» τὰς ἑορτὰς δὲ ὑπὲρ τὰς	60
» δὲ τὰς μεγάλας ἑορτὰς τὰς λε- γομένας παρήσιας	
Ἐν μὲν τῇ Καθολικῇ, τῇ τρούλλῳ αὐτοῦ, τῇ Γολγοθᾷ καὶ τοῖς λοι- ποῖς ἡμέτεροις παρεκκλησίαις	1000
Ἐν δὲ τῇ ἱερῇ Κουβουκλίᾳ τῇ με- γάλῃ τρούλλῳ καὶ τῇ ὑπ' αὐτὸν περιβόλῳ	60
ἡμέτερά τε καὶ τῶν ἄλλων ἡνδῶν	1100
Τὸ ὅλον	2170

Λαμπάδες ἀκοίμητοι

- Α'. Ἐπὶ τοῦ οἴου μνημείου (ἡμέτ.
Λατ. Ἀρμ.) 3
- Β'. Ἐπὶ τοῦ Α. Γολγοθᾶ ἡμέτεροι 1
- Εἰς ταύτας προστίθενται ἐν καθ' ἑ-
ορτῶν
- ἡμέτεροι 309
- τῶν Λατίνων 170
- τῶν Ἀρμενίων καὶ τῶν Κοπτῶν 200

Ὡστε τὸ ὅλον τῶν ἐν τῇ Ναφ ἐν καθ' ἑ-
ορτῶν ἀναπορεύμενων πρῶτον ἀνα-
βαίνει εἰς τρεῖς περίπου χιλιάδας.

Δυνατὰ τίς ἐντεῦθεν συνδυάζων τοὺς τε-
λετουργοῦντας μετὰ τῶν χρυσοπαρῦρων αὐ-
τῶν στολῶν ἐν τῇ ἱερῇ ναφ κατὰ τὰς με-
γάλας ἑορτὰς νὰ φαντασθῇ τὸ θεῖον μεγα-
λειῶν τοῦ ναοῦ, τοῦ ὁποῦ ἡ λαμπρότης σή-
μερον καθ' ὅλον τὸν κόσμον ἐξικουμένη με-
γαλύνει τὰς ψυχὰς αὐτοῦ καὶ ὁμολογεῖ τὸ πᾶν-
σεπτον τοῦ Σωτῆρος ὀνόματι.

Ο ΡΩΣΣΙΚΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
ΠΡΟ ΕΝΟΣ ΑΙΩΝΟΣ
ΕΝ ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΟΥΚΑΖΙΟΝ
ΑΙ ΡΩΣΣΙΚΑΙ ΑΙΘΟΥΣΑΙ

Δεν εἶνε μόνον τὸ οὐκάκιον τὸ Αὐτοκρα-
τορικόν, τὸ ὅποιον κατωτέρω δημοσιεύμεν
περιεργὸν καὶ πρωτοτυπικόν, ἀλλὰ καὶ αἱ με-
χρὶ τοῦδε πρῶτοι τῶν Ρώσων ἐν σχέσει
πρὸς τὸν χρόνον, ἐν δὲ θύλακιν ἐπὶ περιεργό-
ταται. Φαντασθῆτε ὅτι πρὸ ἐνός αἰῶνος πε-
ρίπου οἱ Ρώσοι ἡγόνουν τινὶ τρόπῳ νὰ δια-
κοσμήσωσι τὰ τῶν αἰθουσῶν αὐτῶν. Σήμερον
οἱ Ρώσοι οὐ μόνον ὑπερέβησαν ἐν τούτῳ, ὑπὸ
καλλιτεχνικῇ ἐποπῇ ἐν πολλοῖς τὴν Εὐ-
ρώπῃ, ἀλλὰ καὶ ἰδίῳ ρυθμῷ ἐδημιούργη-
σαν καθαρῶς Ρωσικόν, τὸν ὅποιον καὶ πρὸ
λοιπῶν Εὐρωπαίων παρακολουθοῦσιν. Ἐὰν ἐπι-
νοήσωμεν ἐκ τοῦ παρατιθέμενου οὐκάκιου ἡ Πε-
τρούπολις καὶ ἡ Μόσχα πρὸ ἐνός αἰῶνος δὲν
ἐπαρουσιάζουν ἡ ἀπλοσύτης, πολὺς, πολὺς
ἀκριβῶς μὲν, ἀλλ' ἄνευ τῶν ἰνδιαιτημάτων,
τὸ ὅποιον σήμερον ἐκπληκτικώτατα παρὰ
συνέχῃ ἐννοεῖται τοῦ κόσμου.

Καθ' ἡν χρόνον ἡ χώρα Αὐτοκρατορίας
ἡ μεγαλοπρεπὴς Αἰκατερινὴ ἀνέχετο τὸν
Θρόνον, αἱ Ρωσίδες γυναῖκες — λαμβανόμε-
νον πάντοτε ὡς μέτρον τοῦ πολιτισμοῦ τῶν
γυναικῶν — αἱ Ρωσίδες, ἱκανοὶ ἡμετέροις,
εὐρίσκοντο ἐν ἡμετέροις καταστάσει, καὶ
δὲν ἦσαν ἡ ἐν τῇ γυναικὶ τῶν δούλων, πα-
ρομοίως ὡς εἶνε σήμερον αἱ γυναῖκες περὶ
τῶν Τούρκων. Διὰ τοῦτο ἡ Αὐτοκρα-
τορία Αἰκατερινὴ μετὰ τῶν ἄλλων μεγάλων
σχεδίων αὐτῆς ἀνέλαβε νὰ ἐξυφάνῃ εἰς τὴν
περιωπὴν αὐτῆς καὶ τὴν Ρωσίδα καὶ νὰ
δώσῃ αὐτῇ τὴν ὡραίαν τῆς εἰς πρὸς τὰ
πρῶτα περὶ τοῦ Ρωσικοῦ κράτους. Ἐ-
ξήρτα καὶ λίαν δικαίως πολλὰ ἐκ τῶν Ρω-
σίδων ἡ Αἰκατερινὴ ἡ Β' καὶ διὰ τοῦτο ἐπι-
θύμει ἵνα αὐτὰ ταλάνωσιν ἐν τῇ γυναικὶ τῶν
Εὐρωπαίων γυναικῶν.

Ἐορματισμοὶ λοιπὸν, μετακαλίσσας ἐξ
Εὐρώπης πολλὰς κυρίας, εἰς ἃς συμπεριλά-
βει καὶ τὰς τῶν Εὐρωπαίων ἀπασταλμένας
ἐν τῇ Ρωσικῇ αὐτῇ ταλαιπώρας, μεγάλης ἐ-
ταιρείας ἡ μέλλων σύλλογος τῶν Κυριῶν καὶ
ἡράτα τοῦ ἔργου αὐτῆς. Ὅλους τοὺς νε-
οτερισμοὺς τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας, τῆς
συνήθειας τὰς ἐκεῖ ἐπικρατούσας, τὴν συμ-
περιφοράν καὶ πειστήκα ὅσα ἄλλα περὶ ὧν οἱ
Εὐρωπαῖοι αὐτῆς οὐδεμίαν εἶχον ἰδέαν, ἔβλη-
σαν ἡ Αἰκατερινὴ νὰ εἰσάγῃσιν ἐν Ρωσίᾳ.
Καὶ οὕτως ἐπιδόθηκε τὸ πείτη. Αἱ Ρωσίδες
ἤρχοντο ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ καταλῶσι
τὸν μοναχικὸν βίον τὸν ὅποιον διήρχοντο κε-
κρυμμένοι ἐν τῷ διαμερισμένῳ αὐτῶν.
Ἀνεκατέστησαν ἔπειτα διὰ τοῦ σκεπ-
τοῦ ταφῆς καὶ λοιπῶν τῆς Δύσεως ὑπε-
ρμακτῶν τὰ βάρη καὶ παχὺ ἐνδύματα ἐπι-
βάρυναν αὐτὰς.

ἡ ὡς τότε ἔφερον ἀνεκατέστησαν τὰς
Ρωσικὰς κομμώσεις διὰ Γαλλικῶν, καὶ ἡ
χρῆσαντο καὶ αὐτὰς τὰ τρίγωνα ἐν τῇ κε-
φαλῇ καὶ ἐν τοῖς πόλοιις. Ἐρχισαν δὲ τότε
πρῶτον ν' ἀνταλλάσσουσιν ἱστιαίαις, καὶ
ἱσχυρταῖς ἐν τέλει καὶ κύκλους συναν-
στραφῆς. Οὗτοι εἰσῆλθον καὶ αὐταὶ εἰς τὴν
τύχην τοῦ νεωτεριστικοῦ κόσμου.

Ἀλλ' ἡ ἱκανοποίησις αὐτῶν δὲν ἦτο δυνατόν
νὰ ἐπὶ τὴν καὶ ἀνεῖ τινὲς διαταραχῆς, ἀρ'
οὐ ἦν ἱκανοποίησις. Διὰ τοῦτο ἡτο ἀπαραί-
τητον νὰ ἐπιμεληθῇ ἑκάστη ἡ ἀνωτάτη
κυρία, ἡ μεγάλη αὐτοκράτειρα καὶ φέρει τὴν
ἡσυχίαν, διὰ νὰ διδάξῃ τινὶ τρόπῳ ἡνίκαι
νὰ ἐκπολιτισθῇ τὰ ἡνδῶν, ὅπως ὡς τῆς
ἡσυχίας τοῦ βαρβάρου. Ἀλλ' ἡ ἐπὶ οἱ ἡν-
δῶν ἀπὸ τῆς πρώτης χειραφετήσεως, οὕτως
εἰπὶν ἐξηκολούθησαν καθ' ὅλην τὴν Ρωσίδα,
ἡ προσωπικὴ ἐπιμέλειαι καὶ ἐπιδόσεις τῆς
Μεγαλειότητος ἦν δυσχερὲς. Τοῦτο ἐνε-
πείρασσε νὰ ἐκδόσῃ εἰδος οὐκάκιου, ἵνα
κανονισμὸν, ὅπως εἶνε τῇ ὄντι περιέργῃ,
καὶ καταδικάζει εἰς ὅπου καταστασὶν ἐν-
ρίσκειτο πρὸ ἐνός αἰῶνος ἡ Ρωσικὴ Ἀριστο-
κρατία. Ὁ κανονισμὸς οὗτος εἶνε διερρη-
νὸς εἰς πολλὰ ἀρθρα, τινὰ τῶν ὁποίων ἐ-
ξίζει νὰ μεταφέρωμεν ἐν τούτῳ.

Ἀρθρὸς ἡ Αὐτοκράτειρα δεικνύσιν τινὶ
τρόπῳ, αἱ κυρία καὶ ἐπιθυμοῦσαι νὰ πρὸς
ἀριστοὺς συναναστροφῆς, εἰσέλθουσιν γυναι-
κοῖσι τὰ ἰνδιαιτημένα πρόσωπα, καὶ νὰ
ὀρίσῃ καὶ τὴν διαρκείαν τῆς καταστρώσεως,
προσθέτει κατόπιν:

1) Ὁ κύριος τῆς οἰκίας θὰ φροντισῇ ἵνα
ἡ αἰθουσα ἔχῃ καθίσματα, πῶτα καὶ ἰδύ-
ποτα. Ὅλ' ἔχῃ ἑπίσης λαβὴ πρόνοιαν διὰ
χαρτοπαίγνιον καὶ γενικῶς πᾶν ὅ,τι ἀπαι-
τεῖται διὰ παιγνιδίου.

2) Ἐκαστος εἶνε ἐλεύθερος νὰ καθίσθῃ,
νὰ περικρατῇ ἡ καὶ νὰ παίξῃ κατὰ τὴν
διαθέσιν τοῦ καὶ οὐδεὶς δὲν θὰ ὑδυνήθῃ νὰ δι-
ταράξῃ τὴν συναναστροφὴν, χωρὶς νὰ δι-
ταράξῃ τὸν κίνδυνον νὰ κενώσῃ τὸν μέγαν
ἀέτον (ὁ αἰεὶς οὗτος ἦτο μὴν μεγάλην ρα-
λὴν ἡν ὁ διαταράσσων τὴν συναναστροφὴν
ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ τὴν πῇ!).

3) Δεκτοὶ εἰς τὰς συναναστροφὰς εἶνε τὰ
ἐγκριτὰ τῆς πόλεως πρόσωπα, ὡς καὶ οἱ ἐν-
γενεῖς, οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, οἱ ἐμπειροί
καὶ μεγαλέμποροι, οἱ πρῶτοι καλλιτέχναι
καὶ εἰδικὸς οἱ βουλευτοὶ καὶ τέλος οἱ ὑπαλ-
λχοι τῶν πρεσβειῶν καὶ προξενίων, πάντες
οὗτοι μετὰ τῶν κυριῶν αὐτῶν. Οἱ βουλευτοὶ
κατατάσσονται μετὰ τῶν καλλιτεχνῶν τὴν
ἐπαγγελίαν τοῦτο παρὰ Ρώσους τότε ἡθε-
ρεῖτο ἐκ τῶν ἐδικωτέρων. Πάντες ὅσοι μετε-
χειρίζονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸν πέ-
λοισιν ἵνα δημιουργήσωσι οὐ μόνον ἐν ἱκανο-
τάτῃ τοῦ μέλλοντος στολῶν ἡνδῶν καὶ καλῶν καὶ
κενῶν τὸν μέγαν ἀέτον, ὡς οἱ εὐγενεῖς καὶ
οἱ ἐμπειροί.

4) Δεόν νὰ ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρον διαμέρισμα
διὰ τὴν χαρτοπαίξιαν, ὅπως ἡ αἰθουσα τῆς
συναναστροφῆς νὰ ἡ ἐλευθερώτερη.

5) Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς γυναῖδας
νὰ μεθύσκονται ὑπὸ οἰνοπότῃ πρὸ
σχήμα καὶ εἰς τούτῳ ἀνδρῶς πρὸ τῆς
ἐνάτης μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Δι' ἄλλων ἀρθρῶν ὀρίζεται ἵνα αἱ
ναστροφῆς ἀρχίσῃ τὴν ὅλην ὥραν τῆς ἑσπ-
ρας καὶ παρατοῦνται τὴν 10ην τῆς νυκτός,
τὸ βραδύον ἐπὶ ποιῇ φυλακίους τοῦ
κυρίου τῆς οἰκίας.

Ἐτερον ἀρθρον προσεῖτι ἀναφέρει ὅτι ὅταν
αἱ κυρία λαμβάνουσιν μέρος εἰς τὴν ὑπερ-
λίαν ἡ εἰς ἄλλα παιγνιδία παρομοίως εἰ-
δους, δεόν ν' ἀποφύγῃ πᾶν ὅ,τι ἡδυνάτω νὰ
προσβάλῃ τὴν εὐκοσμίαν. Οὐδεὶς δύναται
νὰ τὰς ὑποχρεώσῃ νὰ δεχθῶσι νὰ φιλη-
θῶσι ἐὰν τις παρὰ τὴν πρᾶξιν τοῦτο παρὰ
τὴν θέσιν τῶν, οὗτος ἀποκλείεται οὐ μόνον
τῆς συναναστροφῆς, ἀλλὰ θεωρεῖται εἰς τὸ
ἔξῃ, ἐκπτώσις καὶ ἐκ τῆς Ρωσικῆς ἀριστο-
κρατίας.

Ἰδὲ λοιπὸν τὴν ἡτο Ρωσικὴν αἰθουσαν
(σολόν) τῆς ἱστορίας ἐκείνης, κατὰ τὸν πε-
ρισωθέντα ἀνωτέρω κανονισμὸν τὸν ὅποιον
πρὸ ὀλίγου χρόνου ἔφερον εἰς φῶς βιβλίον τι.
Ἡ ποινὴ τοῦ κενώσῃ τὸν μέγαν ἀέτον,
ἡ ἀπολύτως ἀπαγόρευσις τῆς γυναικὶ τοῦ
μεθύσκωνται, ἡ ἰδιότης τοῖς ἀνδράσιν ἀ-
δικα νὰ μεθύσκονται μετὰ ἐνάτης ἑσπε-
ρινῆς, ὁ ἀποκλεισμὸς ἐκ τῆς συναναστροφῆς
παντός ἐνοχλοῦντος τὰς γυναῖδας κλπ., δι-
δοῦναι ἡν μὴ μὴν ἰδέαν τῆς καταστάσεως
τῶν Ρωσικῶν ἱδίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης,
ἐποχῆς σχετικῆς οὐχὶ πολὺ μακρᾶς τῶν ἡ-
μετέρων χρόνων.

1903 ΘΑΝΟΣ Γ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ

Η ΔΙΑΔΕΙΞΙΣ ΤΟΥ Κ. ΜΑΝΙΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Οὗτοι εἰσὶν ὁ Σατανᾶς τῆς Γραφῆς αὐ-
τός, ὅμοιος αἱ φευδαῖς παραστάσεις δὲν ἦτον
εὐλόγων νὰ γίνωνται ἀποδεχταὶ ὑπὸ τῶν ἀν-
θρώπων, διότι προδίδου: παρεβιάζοντο τοὺς
κάνοντας τῆς ἁρμονίας καὶ τῆς ἰσότητος, ἱρ-
ὸν καὶ μόνον ἐπὶ τῇ εὐδαίμονι τῶν.

Οἱ πρῶτοι φιλάτου πρὸς ἐπιτεῦθεν ἀνο-
σίαν περιήλθον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ πείσῃ
διὰ δόλιων μέσων ἐκείνους, οἵτινες ἀπέστη-
ρον νὰ γίνωσιν ὁπαδοὶ αὐτῶν.

Ἡ ἀνάσις αὐτῆς ἀπᾶσι ἀπεπλάγχθη τοὺς
πρῶτους ὁπαδοὺς τῶν φιλάτων, ἵνα ἐπὶ τῶν
λόγους ἡ ἀλαζονεία καταρρίψῃ τὸ ἀνθρώπινον
γένος ἐπὶ τῆς εὐδαίμονι, ἐν ἡ ἔξῃ, μετ' ὅ-
λου τοῦ πληθους τῶν ἐκπεσόντων ἀγγέλων.

Ἡ Γενικὴ ταῖς τοῦ Σύμπαντος ἀποδι-
κνύει τῷ ἀνθρώπῳ τὰ τηρητέα ὑπ' αὐτοῦ
θεμελιώδη καθήκοντα, ἥτοι ὅτι πάντες ὀρε-
λούσι νὰ ζῶσιν ἐν τῇ ταῖς ἐπὶ τῇ τέλει τοῦ
ν' ἀπολαύσῃ ἑκάστος ὄντως τῆς ἰλευστικῆς
χρήσεως τῶν μέσων, αὗτοι εἰσὶν ἀπαραίτητος
πρὸς ἐπιτεῦθεν τοῦ τελικοῦ τοῦ ἀνθρώπου
σκοποῦ.

Αἱ θεμελιώδεις αὗται ἀλλήλικαι ἐπεφυ-
θῆσαν ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ εἰς ἅπαν τὰ
ἀνθρώπινον γένος, αἱ ἀναλλοίωτοι δι' ἀλ-
θειας, ἀνυποτάκτοι ὑπὸ πᾶσιν τῶν νο-
μοθεσιῶν συγκρατήσιμα ὑπὸ τῶν τύπων
«Ἐστὶν ὡς ἔστιν, ἄλλαν μὴ βλέπειν, ἐκ-
σῶν τὸ ἴδιον ἀπομένειν Honeste vivere,
alium non laedere, summi eumque
tribuere probo. Πανδέκτων Ἰουστινίου
Τερμ. 10ον, § 1, βιβλίον α', τίτλ. β'.

Ἡ πρώτη ἀτάξια ἐν τῇ καθόλου τῶν ἀν-
θρώπων Κοινωνίᾳ ε